

מלחמת האליטות
ברוסיה
עמ' 7

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הדור

زو هديرخ ZO HADEREKH

גיליון 37 / 27 בספטמבר 2023

נתניהו וביידן: יד רוחצת יד

אלטרנטיבה שמאלית בת "א-יפו

השר ניר ברקת או ההון בשלטון

"ניר ברקת הבטיח מהפכה – אבל מתכנן לשפוך כסף על המעסיקים בלי הבחנה".

כותרת ב"דה מרקר", 14.9

מכתבים למערכת

בזמן שכולנו חוגגים

מאז המהומות בדרום תל-אביב ב-2 בספטמבר האחרון לא הפסקנו לפעול. בימים האחרונים ייצגנו והבאנו לשחרורם של שלושה מבקשי מקלט שהוחזקו במעצר מינהלי בעקבות ההפגנה אך לא הייתה כל ראייה נגדם.

כזכור, אחרי המהומות האלימות, הגיעו המעצרים. לצערנו, במקום להגיע לחקר האמת, לעצור את הפורעים ולהעמיד לדין פלילי את מי שהציתו את האש שקרעה את הקהילה האריתראית והובילה לפגיעה בגוף וברכוש של רבים, ובהם אזרחים ושוטרים – עצרה המשטרה עשרות אריתראים ללא הבחנה וללא ראיות. לאחר ששופטת העליון וילנר הבהירה למשטרה כי "להכניס אדם למעצר גם לשעתיים, אי אפשר בלי עילה", החליט השר לביטחון לאומי ללכת בדרך הקלה, הלא דמוקרטית – להעביר את עצורי ההפגנה למעצר מינהלי ללא משפט. מעצר כזה מתאפשר אך ורק בגלל שמדובר באזרחי אריתראה.

עוד לפני שהעצורים הועברו למעצר מינהלי – גיינו את האלימות וקראנו למשטרה מעל לכל בימה להגיע למתפרעים האלימים ולהעמיד אותם לדין. סוכני המשטר הדיקטטורי האריתראי ממשיכים להסית ולאיים ברשתות, וקהילת מבקשי המקלט נותרה מפוחדת ומבוהלת. במקום שהמשטרה תעצור את הפורעים, היא העבירה למעצר מינהלי אנשים שאין נגדם ראיות, ללא משפט וללא הגבלת זמן.

הייתה לנו הזכות לייצג את ראשון המשתחררים מהמעצר המינהלי-הגירתי - אדם שכלל לא השתתף בהפגנה. הוא סיפר לנו ולבית הדין כי הוא ישב לשנות קפה עם חברים בנווה שאנן, בעת שקבוצה של תומכי המשטר הדיקטטורי פרצה למקום ותקפה אותו. לאחר מכן הוא נעצר בידי המשטרה. אחרי שבית המשפט השלום קבע כי "אין נגדו בדל ראיה", הוא הועבר למעצר מינהלי-הגירתי.

מביש שבכלל היינו צריכות לייצג אותו ולטעון בעד שחרור של אדם שנעצר ונכלא אך ורק בגלל שהוא אריתראי שהותקף. במקום שהמשטרה תשים את ידה על מי שתקפו אותו באלימות – הוא נכלא בתנאים לא אנושיים במשך כמעט שבוע: בלי להחליף בגדים! בזמן שהדיון על הדמוקרטיה בישראל ומשמעותה מתנהל בכל פינה – הוא הוחזק כמעט שבוע מאחורי סורג ובריח, רק בגלל שהוא אריתראי. מאז הספקנו לשחרר עוד שני עצורים שהועברו ישירות למסלול המינהלי והלא-דמוקרטי.

כדאי שנזכור שבזמן שאנו מתיישבים לשולחן החג המשפחתי, עשרות מאזרחי אריתראה כלואים במעצר מינהלי, ללא משפט וללא הגבלת זמן. גם בשנת תשפ"ד נמשיך להיאבק כדי שמי שזקוק להגנה – יקבל אותה.

ענת הרמן-אהרני, מנכ"לית

המוקד לפליטים ולמהגרים

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

אפילו המתנחלים בגולן לא רוצים את ביבי

"היישוב נווה אטי"ב פרסם הודעה בה הוא מבקש לבטל את החופשה הנוספת שקבעו הזוג נתניהו ביישוב בחול המועד סוכות. מהיישוב נמסר כי בפעם הקודמת גרמה חופשתם של הזוג נתניהו להפרעה בלתי סבירה לחיי התושבים".

אלי אשכנזי, וואלה, 21.9

האם ארנון בר-דוד קורא עיתונים?

"אחד הטענות המשכנעים של איגוד עובדי הרכב בארה"ב, שפתח בשביתה היסטורית, הוא כזה: אם שלוש יצרניות המכוניות הגדולות של דטרויט העלו את שכר המנוכ"לים ב-40% במהלך ארבע השנים האחרונות, אז גם לעובדים מגיעות העלאות דומות. נשיא האיגוד שון פיין, חוזר שוב ושוב על הנתון הזה ומצביע על הפער לעומת העלאה של 6% בלבד שעובדי תעשיית הרכב קיבלו מאז 2019. ההתמקדות של פיין בשכר המנוכ"לים היא חלק ממגמה מתחזקת והולכת, שבמסגרתה מדגישים איגודי עובדים את פערי העושר העצומים בין העובדים לבכירים - כדי לבסס את הדרישה לשכר ותנאי עבודה טובים יותר".

"דה מרקר", 20.9

הליכודיאה השנה לא באילת, אלא בדובאי

"תקציב המשרד להגנת הסביבה התכווץ השנה. החלטות סביבתיות בוטלו ומשרדים רבים לא ממלאים חובות שנקבעו בהחלטות ממשלה העוסקות באקלים. אך 11 שרים, עד כה, כבר ביקשו להצטרף או לבדוק את האפשרות להצטרף למשלחת הישראלית לוועידת האקלים העולמית של האו"ם, שתפתח ב-30 בנובמבר בדובאי שבאיחוד האמירויות, ובה עתיד לנאום ראש הממשלה בנימין נתניהו. עד כה אישרו את השתתפותם בוועידה השרה להגנת הסביבה עידית סילמן, שר החוץ אלי כהן, שרת המודיעין גילה גמליאל, שר החינוך יואב קיש, שר החקלאות אבי דיכטר, שר המדע אופיר אקוניס, השר לשיתוף פעולה אזורי דודי אמסלם, שרת התחבורה מירי רגב ושר האנרגיה ישראל כץ. מתלבטים שר הבריאות והפנים משה ארבל ושר הכלכלה ניר ברקת. אליהם יצטרפו נשיא המדינה יצחק הרצוג וראש המל"ל, צחי הנגבי, והרשימה לא סופית".

שני אשכנזי, "כלכליסט", 20.9

תיראו מופתעים: התאגידים לא משלמים מסים

"נתונים שקיבלנו מרשות המסים חושפים את היקף תכנוני המס וניסיונות ההתחמקות ממס של תאגידים רב לאומיים שפועלים בישראל. במילים פשוטות, התאגידים האלה ניסו לשלם מס נמוך משמעותית מהסכום שרשות המסים קבעה להם. כמה נמוך? עניין של כ-5.3 מיליארד שקל בין מה שרשות המסים דרשה לבין שומת המס העצמית שעליה החברות הצהירו".

רשומה בפייסבוק של התנועה לחופש מידע, 20.9

נתניהו מציג את המפות המדומיינות בעצרת האו"ם (צילום מסך מיטיוב)

נתניהו משרת את ביידין וביידן את נתניהו

בנו חברות סיניות במסגרת המיזם 1,118 פרויקטים ב-150 מדינות. יוזמת "החגורה והדרך" התרחבה מאסיה לאפריקה, לאמריקה הלטינית ולמזרח אירופה. השאיפה להתחרות בסין באיחור של עשור נראית אמנם דמיונית. אבל, מודי יכול לשמוח שבנקודה אחת לפחות על פני "דרך המרקר" של נתניהו יש לו יתרון, ודווקא בישראל. נקודת היציאה הימית ההודית לאירופה, נמל חיפה, בידינו. בעל ההון ההודי גאוטם אדאני, המקורב למודי (וכידוע מאחורי כל רודן ניצבים אוליגרכים חזקים), רכש השנה את הנמל באמצעות חברה שבבעלותו (70%), יחד עם קבוצת גדות הישראלית (30%), בעסקה ששוויה כ-4 מיליארד שקל. בטקס העברת הבעלות שנערך בפברואר השנה נכחו בין השאר נתניהו, שרת התחבורה מירי רגב ושר האנרגיה ישראל כ"ץ.

הפלסטינים שוב נוכחים נפקדים

על מנת להשלים את התוכניות בדבר השבת ההגמוניה במזרח התיכון ושיקומה בעולם, ארה"ב (ביידן) זקוקה לישראל (נתניהו) במה שהאמריקאים מכנים "ווין וווין סיטואישן". אך ישנם לא מעט מכשולים בדרך: נורמליזציה פומבית בין סעודיה לישראל (הרי "הנורמליזציה" קיימת בפועל); חזרה להבנות עם איראן בנושא הגרעין; כינון ברית הגנה של סעודיה עם ארה"ב; וקידום פרויקט גרעיני סעודי הטומן בחובו האצה של מרוץ החימוש במזרח התיכון. ועוד - הסכמה של ישראל לחימושה של סעודיה בנשק קונבנציונלי מתקדם ו"הקלות לפלסטינים".

מהן אותן "ההקלות"? איש אינו מפרט. הסכנה היא שבמסגרת שיקומה של ההגמוניה האמריקאית, הפלסטינים ישלמו שוב את המחיר - בדומה ל"הסכמי אברהם" של ממשל טראמפ. במילים אחרות, הסעודים "ישכחו" את התוכנית שהציגו ב-2002, שאומצה בידי הליגה הערבית, לפיה כל המדינות הערביות ינרמלו את יחסיהן עם ישראל בתמורה לסיום הכיבוש - נסיגה ישראלית מלאה מהגדה המערבית, מרצועת עזה, מרמת הגולן ומירושלים המזרחית; הקמת מדינה פלסטינית עצמאית; ופתרון שאלת הפליטים על בסיס החלטות האו"ם.

גם עתה ממשיכה ממשלת ישראל בדיכוי האכזרי של הפלסטינים בשטחים ומקד צעדי סיפוח - בדיוק כמו במפה שנתניהו הציג באו"ם.

אפרים דויד

חדי עין הבחינו בקלות ביום שישי האחרון (22.9), בעת נאומו של ראש הממשלה בנימין נתניהו בעצרת הכללית של האו"ם הריקה, שובו של האיש והמרקר. אז הייתה זו תכנית הגרעין האיראנית, הפעם הוא שיקר שוב, אבל היה זה שקר כפול ומכופל.

נתניהו הציג באו"ם מפה של המזרח התיכון ב-1948 ובה מדינת ישראל מדומיינת. קרי, לא כפי שהייתה, אלא כפי שנתניהו היה רוצה שתהיה עם סיפוח מלא של השטחים הפלסטיניים. הוא לא הציג את המפה של ישראל כפי שהייתה בסוף 1948, שגבולותיה הם קווי הפסקת האש, ושאינה כוללת את ירושלים המזרחית, הגדה המערבית ורצועת עזה.

על אותה מפה הוצג כעבור כמה דקות "המזרח התיכון החדש" (הקופירייט שייך לשמעון פרס המנוח), המדומיין אף הוא. במזרח התיכון, המרקר שבידי ביבי שרטט קו אדום עבה החוצה דרך כל בעלות בריתה של ארה"ב באזור: סעודיה, האמירויות, בחריין, ירדן וכמובן ישראל. נתניהו לא שכח לציין על המפה את מצרים ואת סודאן. לכולן מכנה משותף בולט: הן נשלטות בידי משטרים דיקטטוריים ו/או צבאיים (בסודאן נלחמים שני פלגי הצבא על השלטון). הודות לנתניהו וממשלתו הגזענית, ישראל בדרך לחבורה זו. אלה "ערכים משותפים" כפי שארצות הברית אוהבת - כל עוד הם משרתים את האינטרסים שלה.

נמל חיפה בידם

הקו האדום של נתניהו נמשך דרך קפריסין עד יוון (בשתייהן שולטות ממשלות ימניות פרו-אמריקאיות). הוא אמור היה להסתיים בהודו, בה שולט ממשלת העליונות ההינדית של הנשיא נרנדרה מודי, ידיד טוב של ראש ממשלת העליונות היהודית בישראל.

המרקר של נתניהו עובר דרך צפון הארץ - מפרץ חיפה ליתר דיוק. נמל חיפה אמור להפוך נקודת היציאה הימית של התוכנית האמריקאית-הודית השאפתנית, אשר הוצגה לפני מספר שבועות בידי נשיא ארה"ב ג'ו ביידן. מטרת התוכנית - הקמת פרוודור מסחרי בין הודו למערב אירופה, שיתחרה ביוזמת "החגורה והדרך" של הממשל הסיני.

לתוכנית האסטרטגית הסינית, שהוכרזה ב-2013, שני נתיבים: יבשתי ("דרך המשי הכלכלית") וימי (המכונה "דרך המשי הימית"). יצוין שזה שנים, גם בעת מגפת הקורונה, מדי יום יוצאות רכבות משא מאזורי התעשייה של סין וכעבור כמה ימים מגיעות אל תחנות רכבת במערב אירופה. עד יולי 2022,

מפגינים מנעו קיום תפילה בהפרדה בת"א

נמשכו. מפגינים קראו קריאות לעבר קבוצת המתפללים שנותרה במקום.

בהחלטת ביהמ"ש המחוזי בתל אביב, בשבתו כביהמ"ש לעניינים מנהליים, נתקבלה בשבוע שעבר עתירת העירייה שהתנגדה להצבת המחיצה. השופטת הדס עובדיה קבעה, כי "מצוות התפילה לא תיפגע אם העותרים לא יתפללו באופן המבוקש על ידם תוך הפרדה במרחב הציבורי". לדבריה, התפילה עצמה לא הוגבלה כלל, אלא רק ההפרדה, ו"כיוון דיוגוף אינה נמנית עם המקומות הקדושים ליהודים". מארגני התפילה ערערו על ההחלטה לבית המשפט העליון, אשר דחה את הערעור והותיר את החלטת המחוזי על כנה.

פעילי המחאה נגד ההפיכה המשטרית מנעו גם ביום שני (25.9) את קיומן של תפילות בהפרדה מגדרית במרחב הציבורי במוקדים נוספים בתל אביב-יפו, בגבעתיים, ברחובות, בחיפה ובזיכרון יעקב. מפגינים ניסו למנוע תפילות דומות במרחב הציבורי במוקדים אחרים ברחבי הארץ. חרף הפסיקה של בית המשפט העליון, מנעה המשטרה מעשרות מפגינים להסיר מחיצה באוהל שהקימו אנשי חב"ד בכיכר המדינה בתל אביב, והתפילה התקיימה שם בהפרדה בין גברים לנשים.

השר לביטחון לאומי הגזען איתמר בן גביר, מתכוון לערוך ביקור פרובוקטיבי בכיכר דיזנגוף ביום חמישי הקרוב (28.9). פעילי חד"ש ישתתפו במחאה נגדו. ח"כ עופר כסיף (חד"ש) הודיע ביום שלישי (26.9): "ביום חמישי אגיע לכיכר דיזנגוף לעמוד נגד כוחות החושך הגזעניים והמיזוגנים שכל רצונם להשתלט על המרחב הציבורי, להדיר ממנו את הערבים, הנשים, החילונים, הליברלים, וסתם מי שלא בא להם טוב בעיניים. זאת על מנת לחסל לחלוטין כל שביב פלורליזם ודמוקרטיה שעדיין קיים, וליצור מרחב ציבורי קנאי, אפל ואלים".

חבר מועצת העיר ת"א-יפו ומועמד "כולנו העיר" לראשות העיר, עו"ד אמיר בדראן, קרא לכל חברי מועצת העיר להגיע לכיכר דיזנגוף ביום חמישי הקרוב ולמחות "נגד הגעתו של השר בן גביר שתומך בנוכחות הגרעניים התורניים בעיר, וכדי להילחם על אופייה הדמוקרטי והשוויוני של ת"א-יפו". ראש הממשלה בנימין נתניהו הגיב לאירועים שהתרחשו בכיפור ברחבי הארץ ומסר, בצביעות הידועה "מפגיני שמאל התפרעו נגד יהודים בעת תפילתם".

יצוין שמאות מפגינים מנעו ביום ראשון השבוע (24.9) את קיום תפילת כל נדרי בכיכר דיזנגוף בתל אביב, זאת בעקבות הניסיון לחצוץ בין גברים לנשים. בית המשפט דחה בשבוע שעבר עתירה של מארגני התפילה משיבת "ראש יהודי" להציב חציצה רשמית, לאחר שעיריית ת"א-יפו החליטה שלא לאפשר זאת לראשונה זה ארבע שנים. יצוין שבין המתפללים שהגיעו לכיכר היו מתנחלים רבים. אחד המפגינים נעצר למשך כשלוש שעות, ומפגינים התייצבו בפתח תחנת המשטרה ודרשו את שחרורו. במקביל, ברחבי העיר הזיוז מפגינים גדרות ששימשו כהפרדה בתפילה.

המפגינים בכיכר דיזנגוף צעקו "בושה" לעבר המתפללים וראשי הישיבה, פירקו חציצה מאולתרת שהוקמה במקום באמצעות דגלים, ופינו את הכיסאות שהוצבו במקום עבור המתפללים. כעבור זמן קצר עזבו אנשי הישיבה ורוב המתפללים את הכיכר, אך העימותים המילוליים בין הצדדים

הרוג שלישי באתר בנייה צבאי מתחילת השנה

ההרוג ה-64 בתאונות עבודה וה-35 באתרי הבנייה מתחילת השנה, הוא מוחמד חסן אברהים עתאמלה בן 24, תושב ריינה. עתאמלה נהרג השבוע לאחר שרכב עבודה הנדסי (יוקלט) בו נהג התהפך במהלך עבודות תשתית שבוצעו עבור הצבא בגבול לבנון.

מהקבוצה למאבק בתאונות בניין ותעשייה נמסר, כי דבר מותו של העובד בתאונה לא פורסם בידי גורם רשמי כלשהו. פרטי אתר התאונה התבררו רק בעקבות מאמצים ופניות של העיתון "גלובס" ובעקבות פרסומים ברשתות החברתיות. "זו תאונת העבודה הקטלנית השלישית באתרי בנייה שבאחריות צה"ל או משרד הביטחון מתחילת השנה. עתאמלה, אשר נישא לפני מספר חודשים, החל לעבוד באתר יומיים בלבד לפני מותו", הדגישו.

על פי הקבוצה, במקרים של תאונות עבודה שמתרחשות באחריות צה"ל, לעתים קרובות מוזעק לא מד"א אלא שירותי הצלה צה"ליים. עקב כך, דבר התרחשות התאונה אינו מדווח לציבור. במקרים אחרים מוטל איפול על זהות האתרים שבאחריות צה"ל ומשרד הביטחון וזה מוסר רק בעקבות מאמצים. גם עתה לא ברור מהו האתר המדויק בו התרחשה התאונה. לא פורסם דבר הטלתו של צו הפסקת עבודות באתר על ידי מנהל הבטיחות והבריאות התעסוקתית, כנדרש על פי חוק במקרים של תאונות עבודה קטלניות וקשות באתרי הבנייה.

"יש לצפות שצה"ל יפרסם מיוזמתו את דבר התרחשותן של תאונות עבודה קטלניות וקשות באחריותו ואת נסיבותיהן והגורמים להן. יש לצפות שחקירה ממצה תיערך בנוגע לנסיבות התאונה ולגורמים האחראים לה, לרבות השאלה האם אתר העבודות דווח כנדרש למנהל הבטיחות התעסוקתית והאם פעל בו מנהל עבודה כנדרש", הוסיפו.

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

חד"ש תתמודד לראשות 12 רשויות מקומיות וב-40 מועצות ערים

להפוך את הבחירות למפלה לשלטון הימין

רשימת האופוזיציה היחידה – "אנחנו העיר", יחד עם שולה קשת ומוריה שלומות. בדראן יהיה מועמדה של הרשימה היהודית-ערבית החדשה "כולנו העיר" (שסימנה האות ע'), שהוקמה בידי "אנחנו העיר" והרשימות החדשות "עיר סגולה" ו"עיר ירוקה" (לשעבר "מגמה ירוקה").

הרשימה משלבת דמויות חדשות בפוליטיקה העירונית לצד חברי מועצה ותיקים שצברו עשייה רבת שנים בתחומים החברתי, העירוני והפוליטי. בין מועמדי "אנחנו העיר": חברת המועצה והפעילה החברתית שולה קשת; איתמר אבנרי, ממנהיגי תנועת "עיר סגולה" ופעיל בקהילת הלהט"ב; מנכ"ל "מגמה ירוקה", היזם החברתי אלעד הוכמן; מזכירת חד"ש תל אביב, עו"ד נועה לוי; מאיה פרץ, מארגנת איגוד-מקצועית ב"כוח לעובדים" וחברת הנהגה בתנועה "עיר סגולה"; רולא דאוד, מנהלת ארצית בתנועה "עומדים ביחד"; פעיל חד"ש היפואי הוותיק עומר סכסכ; עו"ד מור סטולר, חברת בית נבחרת ההסתדרות מטעם חד"ש; טל שדות, מראשי חד"ש תל-אביב; עו"ד מוריה שלומות.

רשימה ערבית-יהודית בחיפה

בראש הרשימה לעיריית חיפה יעמוד פעם נוספת רג'א זעאתרה. במקום השני - פאחר ביאדסי, ובמקום השלישי - חברת מועצת העיר המכהנת ד"ר ארנת טורין. בחד"ש פעלו לאיחוד בין כל הגורמים הפוליטיים בחברה הערבית בחיפה. זאת לאחר שבבחירות הקודמות לא עברו שתי סיעות, בל"ד וחיפנא, את אחוז החסימה. רשימת בל"ד התפצלה לאחרונה לשני פלגים שסיכוייהם לעבור את אחוז החסימה קלושים במיוחד.

מזכירת חד"ש חיפה, רים חזאן, מסרה: "איחוד כוחות הכרחי בצל הממשלה הקיצונית הרואה באזרחים הערבים אויבים. זה נכון במיוחד בערים המעורבות, בדגש על חיפה עם מרקם היחסים המיוחד הדו-לאומי שלה. הכוח האלקטורלי של התושבים הערבים בחיפה שווה כ-5 מנדטים. הגיע הזמן להפוך אותו לכוח פוליטי חזק ומשפיע, ולא לבזבז אותו על רשימות שירשפו אלפי קולות, או על רשימות שרואות בחברה הערבית מאגר של קולות ואינן מייצגות את הצרכים והשאיפות של הציבור הערבי בתחומי החינוך, הפיתוח, ההתחדשות העירונית, השוויון והצדק החברתי".

שמואל אורניץ'

שיטת הריצ'רץ' בבאר שבע

לראשונה בתולדות באר שבע מתמודדת רשימת "שותפות" היהודית-ערבית בבחירות למועצת העיר. הרשימה מורכבת בשיטה המכונה ריצ'רץ', אשר מבטיח שוויון ייצוג ליהודים ולערבים, לנשים ולגברים.

בשלושה המקומות הראשונים: עו"ד שאחדה אבן ברי, עורך דין מהוותיקים בבאר שבע, סגן יו"ר חד"ש, ממייסדי פורום דו קיום בנגב, יוזם ושותף לעשייה ציבורית ענפה בנגב; יעל רונן, אשר פיתחה מודלים לחינוך הומניסטי וליוותה תהליכי התפתחות של ארגונים חינוכיים, מנחת סדנאות חינוך נגד גזענות; ונעמה עומרי, בעבר מנהלת מחוז דרום ומרכז בסל תרבות ארצי ושותפה פעילה בקהילת ההורים בבית הספר הדו-לשוני בעיר.

עו"ד אמיר בדראן מצביע בבחירות המוניציפליות בת"א-יפו, 2018 (צילום: זו הדרך)

בבחירות הקרובות, שיתקיימו ב-31 באוקטובר, מציגה החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) מועמדים לראשות העיר ב-12 רשויות מקומיות בחברה הערבית. בת"א-יפו, מציגה הרשימה "כולנו העיר" את פעיל חד"ש וחבר המועצה היוצא, עו"ד אמיר בדראן, כמועמדה לראשות העיר. מועמדי החזית מתמודדים כמו-כן בבחירות למועצות הערים בכ-40 רשויות ברחבי הארץ.

ברשימות המועמדים השונות ישנו ייצוג חסר תקדים לצעירים ונשים: יותר מ-25 נשים מתמודדות מטעם חד"ש למקומות ריאליים במועצות בישובים הערביים. בארבע מתוך הרשימות הנשים במקום הראשון. "זו אמירה חשובה בזכות שוויון מגדרי וצעד מהותי לחיזוק מעמד האישה בחברה הערבית", נמסר.

בישובים המעורבים מתמודדת חד"ש ברשימות רחבות עם שותפים יהודים וערבים כאחד - במטרה להיאבק בגזענות ובהדרה. "רק שותפות חזקה יכולה להפוך את הערים המעורבות למרחבים דמוקרטיים באמת" נמסר.

מזכיר חד"ש, אמג'ד שביטה, הדגיש: "מערכת בחירות זו היא מהחשובות ביותר בעשורים האחרונים, וזאת נוכח המתקפה הכפולה על החברה הערבית במיוחד ועל החברה בישראל כולה. מצד אחד, ארגוני הפשיעה הרצחניים מאיימים על מועמדים ומנסים לנצל מערכת בחירות זו כהזדמנות של השתלטות על הרשויות בחברה הערבית. מן הצד השני, ממשלת הימין הקיצונית מנסה להצר את צעדיהם של הכוחות הפוליטיים המתקדמים בחברה הערבית ושל השמאל באופן כללי. אל מול שני האיומים האלה, חשוב במיוחד שחד"ש הדוגלת בשיתוף פעולה יהודי-ערבי למען שלום, שוויון, צדק חברתי ודמוקרטיה, תשיג הישגים משמעותיים".

רשימה אדומה-ירוקה בת"א-יפו

לראשונה בתולדות תל-אביב-יפו, מתמודד מועמד ערבי תושב יפו, עו"ד אמיר בדראן, לראשות העיר. בדראן, פעיל מרכזי בסניף יפו של חד"ש, חבר במועצת העיר היוצאת מטעם

אריאל בהר נואם בעצרת נגד ההפיכה המשטרית בירושלים, ספטמבר 2023 (צילום: דף הפייסבוק של אלמוג בהר)

גם אנו הילדים משתתפים במרד

מהכנהניזם הגזעני האלים והפאשיסטי, שהוצא אל מחוץ לחוק, יכול להיות שר בכיר במדינה שאני חי בה, ואחראי על המשטרה ועל הביטחון שלי? איך אני יכול להרגיש ביטחון כשזה המצב? אם אתם שואלים אותי, אניגד לכם שהדבר היחיד שביבי רוצה זה לשלוט בכם. גם האנשים שעוזרים לו - איש מהם לא רוצה את טובתנו, הם רק רוצים את טובתם.

אז בואו נהיה מאוחדים. לא ניתן להם להפוך את מדינת ישראל למדינה דיקטטורית וחשוכה. במדינה דמוקרטית כולנו יכולים לחיות ביחד: ערבים ויהודים, נשים וגברים, בלי הפרדה. וגם אנחנו, הילדים, לא ניתן לדבר כזה לקרות. אני מדבר בשם כולם, לא רק בשמי, אני מדבר בשם כל הילדים שמאמינים בזה, ואנחנו נתאחד עם כל העם אם צריך, בשביל העתיד שלנו.

אתם רוצים שהילדים שלכם יחיו בעולם של מלחמות ותוהו ובוהו? אנחנו לא רוצים לחיות במדינה שבה אין זכויות שוות לכולם. בלי דמוקרטיה אין חופש, לכן גם הילדים ישתתפו במרד נגד הדיקטטורה.

אני רוצה לספר לכם איך זה להרגיש להיות בתוך משהו, להיות חלק משהו. לדעת שהרוב מתנגד להפיכה המשטרית. בהפגנות הרגשתי שאני חלק מדבר גדול, לא רק לבדי, אלא בתוך משהו שהאזרחים ברובם מאמינים בו. אנחנו עדיין ממשיכים להיאבק, למרות שהממשלה ממשיכה בתוכניות שלה.

אני יודע שילד אני עדיין לא מבין הכל, ואני לא יודע כל דבר שקורה במדינה, בקואליציה ובממשלה. אבל דבר אחד אני יודע: שאני רוצה דמוקרטיה, שאני אמושיך להיאבק ושאני לא אוותר. יש איתי עוד ילדים ומבוגרים שיעשו אותו דבר. אחרי שהלכתי לכמה הפגנות אני כבר מבין, שבסוף ננצח. יש לי תקווה, ואני חושב שתמיד תהיה לי, כי אני יודע שיש המון אנשים כמוני. אני אחד כמו המון, וההמון רוצה לחולל שינוי. אנחנו לא נוותר על הדמוקרטיה.

אז בואו נתאחד כולנו גם הילדים וגם שאר העם, ונעמוד גם בקור וגם בחום, בהפגנות ובשביתות. פשוט נאמין בזה שלנו הכוח לנצח במאבק הזה.

אריאל בהר

דברים שנשא בהפגנה נגד ההפיכה המשטרית

מול בית הנשיא בירושלים, 3.9

קוראים לי אריאל בהר, נולדתי בירושלים לפני כמעט שלוש עשרה שנים, אני עולה לכיתה ז' בתיכון ליד האקדמיה. אני לא רוצה להתחיל את שנת הלימודים כשבממשלה נמצאים אנשים גזענים ואלים, כמו נתניהו, סמוטריץ' ובן גביר, שמנסים לבטל את הדמוקרטיה.

אני לא רוצה להתחיל את שנת הלימודים כאשר שר החינוך משתף פעולה עם ההפיכה המשטרית ומנסה להכריח אותנו ללמוד בבית הספר את הדעה שלו. אני מאמין שהמורים צריכים ללמד באופן חופשי את עקרונות הדמוקרטיה, כי זאת המשמעות של דמוקרטיה. אני לא רוצה שהמדינה תהיה כהניקטית, גזענית ואלמה.

אני רוצה לחיות בדמוקרטיה שוויונית, לא בדמוקרטיה ליהודים בלבד, בדמוקרטיה אמיתית. בדמוקרטיה בה כל אחד יכול להיות מה שהוא רוצה: יהודי, ערבי, גבר, אישה. אני לא רוצה לחזור לדמוקרטיה של פעם, אני רוצה דמוקרטיה חזקה. אני רוצה לחיות במקום שבו כדי לשנות את המשטר ואת חוקי היסוד, צריך תמיכה של רוב העם, כלומר במשאל עם ולא רוב אקראי בכנסת. אני רוצה לחיות במקום שיש בו חוקה.

בתור ילד, כשאתה מבין מה זה דמוקרטיה ודיקטטורה, אתה לא מבין איך מבוגרים, שהיו אמורים ללמוד את זה כבר מזמן, בוחרים בדיקטטורה.

אני מאמין שהילדים יכולים לעשות הרבה נגד ההפיכה המשטרית. אם תהיה דיקטטורה, זה אומר כי כשתהיה גדול יהיו לך רק שתי אפשרויות: שולט באחרים, או נשלט בידי אחרים. זה לא צודק, העולם שלנו לא צריך להתחלק לשולטים ונשלטים.

אינכם יודעים, אבל כשהתיקון של ביטול עילת הסבירות אושר, לא הייתי בהפגנה מול הכנסת, הייתי אצל חבר וצפינו בטלוויזיה בערוץ הכנסת. כשהודיעו שעילת הסבירות בוטלה פשוט צחקתי, כי חשבתי שזה מגוחך שהממשלה מתנהגת כמו ילדים קטנים ותחמנים - רוצה לעשות דברים לא סבירים ולעבור על החוק.

בעיני, לא סביר ולא הגיוני שאדם אחד, נתניהו, יכול להיות בשלטון כבר חמש עשרה שנים, ורק כדי להימלט מהמשפט שלו, הוא משנה חוקים ומבטל חוקי יסוד. בעיני זה לא סביר ולא הגיוני שאדם, גם אם הוא ראש הממשלה, מצרף מפלגות כל כך גזעניות לקואליציה שלו. איך בן גביר, שמגיע

המלחמה באוקראינה ומאבק האליטות

על מלחמה נצחית. פוטין לא קבע למלחמה מטרות שהשגתן תאפשר לסיימה. לכן מספר המשרתים בצבא גדל, הכלכלה מוכוונת לתותחים וההשכלה היא כלי תעמולה והכנה לצבא. להערכת יודין, החברה הרוסית ברובה עדיין לא החלה להבין את משמעות המלחמה. זה אחד המקרים הנדירים שמעשי פוטין זוכים בהסכמה רחבה. פוטין הצית ברוסים תחושת עלבון חריפה שדבר לא ירגיע אותה. מבחינת פוטין, האחראים לעלבון הם הסדר העולמי וקודם-כל ארצות-הברית. בדרום הגלובלי, הסובל מהעמקת אי-השוויון, נפוצות טענות כלפי הסדר העולמי וכלפי ארה"ב, אשר גורפת רווחים ממנו. לכן בחלק זה של העולם נוטים לגלות הבנה לפוטין. אך הבנה אין פירושה תמיכה, שכן פוטין מנסה לממש את מה שלגביו הוא מותח ביקורת על ארצות-הברית.

ההיגיון של פוטין מוביל אותו לתבוסה

לפוטין ראיית עולם האופיינית לאימפריות: מבחינתו, מזרח אירופה כולה היא אזור השפעה רוסית. לדעת יודין ההיגיון של פוטין מוביל אותו לתבוסה. השאלה שנותרה היא, כמה ימותו עד אז. ההון הבינלאומי, ובמיוחד המערב-אירופי, צופה מאוקראינה שתותח על חלק משטחה. בריאיון מבהיר יודין, שהוא מאמין ברוסיה וביכולתה להתמודד עם המשבר הקשה מנשוא. בתולדות המחשבה, קובע יודין, הקלסיקאי של ביקורת האימפריאליזם הוא ולדימיר לנין. הוא זה שדיבר על "השוביניזם של רוסיה הגדולה" ביחס לאוקראינה והוא שתקף את האימפריאליזם גם במדינות אחרות. באוניברסיטאות בעולם מתחילים כיום את לימודי האימפריאליזם בכתבי לנין.

החוקרים של מדעי המדינה והיחסים הבין-לאומיים מן הזרם המרכזי הניחו, כי פוטין טעה בשיקוליו הפוליטיים כאשר בחן האם לפלוש למזרח אוקראינה. אך הטיעון לא-רציונלי של פוטין מפספס את המבנים החברתיים והאידיאולוגיים שהניעו את האליטה הרוסית המנותקת לבצע את הפלישה למחוזות במזרח אוקראינה. צריך לומר שעוצמת התגובה האוקראינית (בתמיכה מערבית) הפתיעה את שני הצדדים הניצים. פוטין לא מקריב את האינטרסים הגיאוגרפיים הרוסים: הוא אכן מאמין כי האליטות הבינלאומיות ישלימו עם התרחבות טריטוריאלית רוסית.

המלחמה עלולה להתרחב לאזורים נוספים

בקרב ארגוני שמאל במערב אירופה, בצפון אמריקה ובמזרח אירופה קיימת תמימות דעים כי הפלישה הרוסית לאוקראינה היא מגונה. לדעתם, כל עוד נמשכת המלחמה, החזון של השמאל ליחסי שלום והצבת אלטרנטיבה למשטר הניאו-ליברלי נתקלים בלאומנות הרוסית והאוקראינית.

בריאיון השנה מזהיר יודין כי המלחמה בין רוסיה לאוקראינה עלולה להתרחב לאזורים נוספים באירופה. מלחמה אכזרית תגרור מדינות לנקוט אלימות כדי לשפר את עמדותיהן בתחרות הכלכלית. באופן רחב אפשר לטעון, כי הפלישה הרוסית היא השלב העליון של הניאו-ליברליזם האכזרי: ממלחמה כלכלית למלחמת חורבן.

זו הברבריות שמפניה הזהירה רוזה לוקסמבורג כאשר אמרה, כי הבחירה היא בין סוציאליזם לברבריות. בבואנו להתמודד עם השלכות המלחמה באוקראינה, עלינו לחשוף ולהביא בחשבון את הטקטיקה של האליטות להסתתר מאחורי חומות לאומניות, כאשר מעלליהן גוררים מדינות למלחמות.

זהר אלון

הפלישה של צבא רוסיה לאוקראינה ב-24 בפברואר 2022 נתקבלה בהפתעה ברוב מדינות העולם. הררי מילים נכתבו על רשעותה של הפדרציה הרוסית. שליטה פוטין תואר כרוע המושלם באופן כמעט מיתי. נשיא אוקראינה זלנסקי ממלא בסיפור הזה את תפקיד הגיבור ההרואי, המקריב את בני עמו על מזבח המאבק המערבי בענק הרוסי. אך הדמיון הליברלי מנטרל גורמים פוליטיים וכלכליים מהותיים שיש בכוחם להאיר את הגורמים והנסיבות לפלישה הרוסית לאוקראינה. לפני כשנה טען ראש הממשלה לשעבר נפתלי בנט כי פתח בתהליך גישור בין רוסיה לאוקראינה - משימה הגדולה עליו ועל ניאו-ליברלים רבים אחרים. ממשיכו, ראש ממשלת ההפיכה נתניהו, חתם על הסכמי שיתוף פעולה עם רוסיה בתחום הקולנוע ובתחומים נוספים ואינו מעביר נשק מתקדם לאוקראינים. השיקול של נתניהו - מהלך כזה עלול לפגוע באינטרסים הגיאוגרפיים של הממסד הישראלי ולצמצם את מרחב התקיפה הישראלי בסוריה - מדינה חסות רוסית.

קשרי האליטה עם המערב בארון

אשר לקשרים הענפים והמסועפים של האליטה הפוליטית-כלכלית הרוסית עם האליטות הדומות במדינות המערב, אלה מוסתרים עמוק בארון: חלילה שלא יקשרו את שמם של הטייקונים המערביים המושחתים עם הרודן ממוסקבה. מאז פרוץ המלחמה, מטשטשות האליטות הבינלאומיות קשרים כלכליים חובקי עולם עם רוסיה. בתחילת שנות האלפיים עוד סברו במדינות המערב כי אפשר לקרב אליהן את רוסיה של פוטין ואף שקלו לצרפה לברית נאט"ו.

"ההצלחה האדירה של פוטין בניצול המודל הניאו-ליברלי התרחבה אל מעבר לגבולות רוסיה ונתקבלה בחום בקרב אליטות בינלאומיות. תוך התעקשות מרה על הפרדה בין פוליטיקה לכלכלה, סגר פוטין עסקאות טובות עם תאגידים מסביב לעולם" - כתב הסוציולוג והעיתונאי גרגורי יודין, אשר חי ועובד ברוסיה. במאמר אקדמי שראה אור כיומיים לפני שהחלה המלחמה באוקראינה באתר האופוזיציה הרוסית "מדרוזה" (שמטתו בריגה, לטביה) התריע, כי רוסיה עומדת לפתוח במלחמה. בהפגנה הראשונה במוסקבה נגד הפלישה, שנערכה ב-24 בפברואר 2022, הוכה יודין קשות בידי שוטרים ואושפז.

בריאיון למגזין האמריקאי "אינטלגנסר" (אפריל 2022), חודשיים לתוך המלחמה, הסביר יודין כי שורשי הדה-פוליטיזציה של החברה הרוסית הן הרפורמות הכלכליות שובצעו בתחילת שנות ה-90 וקריסת ברית-המועצות. הדה-פוליטיזציה הוא כלי נשק מרכזי בידי פוטין, שעלה לשלטון ברוסיה בשנת 1999. שיעורי ההשתתפות בבחירות ברוסיה צנחו מאז בשל חוסר האמון הכללי והעדר בחירות חופשיות. בעקבות המלחמה באוקראינה, מצויים עובדי ציבור ברוסיה תחת פיקוח הדוק. כל התנגדות למלחמה עלולה להיענש בפתיחה בהליכים פליליים.

המבנה החברתי-הכלכלי, אי-השוויון הקיצוני, ריסוק האופוזיציה השמאלית וחוסר האמון הקיצוני השורר ברוסיה - כל אלה עומדים במרכז התפיסה הניאו-ליברלית הרוסית. יודין ציין אז כי בצילה של פיגועה נוסה הניאו-ליברליזם לראשונה בהצלחה באמצעות אנשי "אסכולת שיקגו". אלה המליצו על ריסוק האופוזיציה, ריסוק החברה הצ'ליאנית והעלמת כל בדל של פלורליזם או אופוזיציה פוליטית.

בריאיון שפורסם שנה מאוחר יותר (23.2.2023) באותו אתר חדשות "מדרוזה", הדגיש יודין כי תוכניתו של פוטין מבוססת

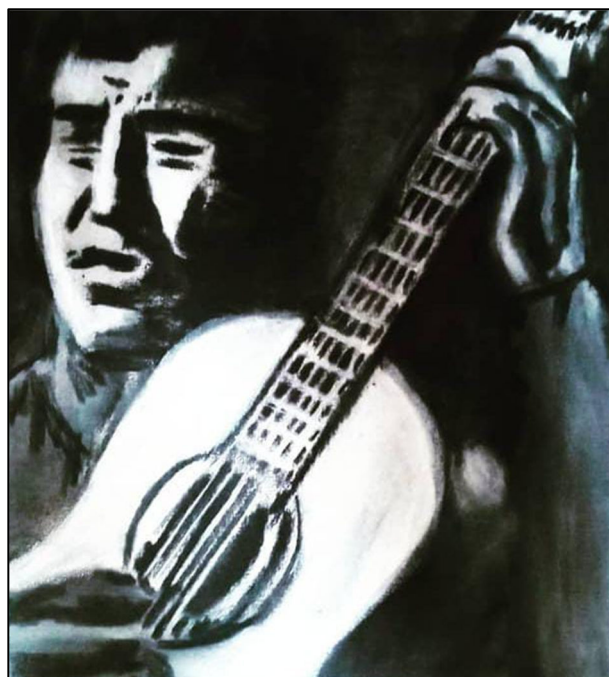
50 שנה לרצח של ויקטור חארה

חארה נלקח מהמקום בידי קצינים והוצג כמעט כמו גביע של זכיה. בלילה שלאחר מכן הוא שוב נחקר ועונה והושאר במעצר באחד המסדרונות בלי מזון ובלי מים. הם שברו את ידיו ברקיעות רגליים ואז הכריחו אותו לנסות לנגן בגיטרה, לעגו לנכותו, סטרו לו ועינו אותו. אך חארה המשיך לשיר את ההמנון "נצח" של "האחדות העממית" של איינדה.

44 כדורים בגופתו של הזמר

"זמר מרקסיסט, בן זונה, קומוניסט, זמר מחורבן", צרחו שוביו. אך מי שהתעלל בו יותר מהאחרים היה הקצין סגן אדווין דימטר ביאנקי, שכונה "הנסיך". בהוראתו, הצמידו החיילים אקדח לרקתו של חארה ו"שיחקו" ברולטה רוסית: הם ירו בו עד שאחד הכדורים השתחרר והרג את הזמר. "לא תוכל יותר לשיר, קומוניסט", הכריז "הנסיך". אחד החיילים סיפר בעדותו, כי בגופתו חארה נורו עוד 43 יריות לאחר מותו. ימים אחדים לאחר מכן, נמצאו גופתו של ויקטור חארה יחד עם גופות של עצירים נוספים באחת משכונות העוני של סנטיאגו. הפושעים השמידו גם את עותקי המאסטר של שיריו. החיסול הנפשע לא השתיק את חארה. רציחתו האיצה את פרסומו בארצו וברחבי העולם. שיריו המהללים את השלום והאחוה, מזמרים ללא הפסקה. הוא היה נותר אחד מגיבורי המאבק העממי של תנועות השמאל ברחבי אמריקה הלטינית, וסמל עולמי של המאבק לזכויות אדם, לשוויון ולצדק חברתי.

ג'סיקה שרון

ויקטור חרה (איור: ג'סיקה שרון)

לאחרונה (16.9) מלאה חצי מאה לרציחתו של הזמר, המלחין, הבמאי והפעיל הקומוניסטי הצ'יליאני ויקטור חארה. ב-1970 תמך חארה במועמדותו של סלבדור איינדה הסוציאליסט לנשיאות צ'ילה. במשך שלוש שנות שלטונו של איינדה זכה חארה להצלחה רבה ולפרסום במולדתו וברחבי אמריקה הלטינית.

חארה היה אמן רב פנים: הוא שר, פרט על גיטרה, הלחין, למד מחזאות, בייס מחזות והתאהב בצילום. כל האמצעים שימשו את חארה להביע את רעיונותיו, שהיו בהירים: צ'ילה, פועלים, שוויון ואמנות פוליטית. שיריו תורגמו לשפות רבות והולחנו בידי המוסיקאים הגדולים בעולם לרבות ג'ואן ביאז, בוב דילן ורוג'ר ווטס.

חטיפה ועינויים באצטדיון הלאומי

בבוקר של יומה השני של ההפיכה הצבאית העקובה מדם בצ'ילה, שניהל הגנרל אוגוסטו פינושה, ב-12 בספטמבר 1973, נכנסו חיילים לבניין הנהלת האוניברסיטה בסנטיאגו וריכוזו בפטיו המרכזי את כל יושביו וביניהם חארה והגיטרה שלו. כמעט 600 אנשים הובלו לאצטדיון הלאומי שהוסב למרכז מעצר ועינויים (כעת - האצטדיון ע"ש ויקטור חארה). כשנכנס למתחם, ידיו מאחורי ראשו, כמו שאר העצורים, זיהה אותו אחד החיילים. "הם מביאים לכאן את הבן זונה הזה", צעק החייל. חארה הוצא בכוח משורת העצורים באמצעות מכה בקת רובה. המכה האיומה הפילה אותו והחייל החל לבעוט בו. "החייל היכה אותו שוב ושוב. בגוף, בראש, בועט בו בזעם. העין שלו כמעט התפוצצה. לעולם לא אשכח את הצליל של המגף הזה על הצלעות שלו. ויקטור חיך. הוא תמיד חיך, היה לו פרצוף שחיך, וזה הרגיו את הפשיסט עוד יותר. לפתע שלף החייל את אקדחו. חשבתי שהוא הולך לירות בו, אבל הוא המשיך להכות אותו בקת האקדח. ראשו של ויקטור נפגע ופניו כוסו בדם שנזל ממצחו", שיחזר אחד העצורים, בוריס נאווייה.

גיבור מרד ואדי סאליב בפסטיבל עכו לתיאטרון

פסטיבל עכו לתיאטרון אחר לשנת 2023 ייערך במהלך חול המועד סוכות. הפסטיבל, שייפתח ביום ראשון הקרוב (1.10) ויינעל ביום רביעי (4.10), יתקיים באולמות האבריים, בכניסה לעיר העתיקה וברחבי העיר. הוא יכול מאות שחקנים ופרפורמרים שיעלו עשרות מופעי תיאטרון, הצגות רחוב ומופעים חדשים.

בתחרות הרשמית של הפסטיבל יוצגו בככורה שמונה מופעים חדשים. אחד המסקרנים הוא "ירייה בוואדי" (כתיבה ובימוי: רועי מלכה) על משפטו של דוד בן הרוש, אחד הפעילים הבולטים במרד ואדי סאליב ב-1959.

"דרכון מנגאל" שיוצג לראשונה (כתיבה: עלא דקא, בימוי: ליאור זכאי), הוא סטירה על "הארץ המוב'תחת", ובה סיפורו של וואטן – ערבי-פלסטיני מישראל שנבחר להיות אזרח במדינת אי קטנה חדשה ומתפתחת העונה לשם "מנגאל".

באירועי הפסטיבל ישולבו גם מופעים בינלאומיים ובהם - מופע ספרדי על חייו של המשורר פדריקו גרסיה לורקה. כזכור, לורקה נרצח בידי פשיסטים ב-19 באוגוסט 1936 בגלל תמיכתו ברפובליקה הספרדית. (הרשימה בעמוד זה -מוקדשת לזמר הצ'יליאני ויקטור חארה שנרצח 37 שנה מאוחר יותר...) במסגרת הפסטיבל יוענק ליגאל עזרתי, המנכ"ל והמנהל האמנותי של התיאטרון הערבי-עברי ביפו, פרס אגמון למצוינות בתיאטרון 2023. טקס הענקת הפרס יתקיים ביום ג', 3.10, בשעה 18:30 באולם ע"ש יעקב אגמון, בהשתתפות השחקנית גילה אלמגור-אגמון ואמנים.

פסטיבל הסרטים חיפה: המלצות לצפייה

מסקרן גם הסרט הקצר (21 דקות) "גם אני רוקדת" של הבימאי האיראני מוחמד ואליוזגאן. סאבה אוהבת לרקוד והיא לא מבנה כיצד אנשים לא רוקדים בכל הזדמנויות. אבל סאבה חיה באיראן, והשלטונות שם אוסרים על ריקוד ברחובות. באווירה של דיכוי דתי, הריקוד של סאבה הופך לאקט מסוכן של מחאה בשם החופש. הסרט זכה בפרס דוב הקריסטל בפסטיבל ברלין האחרון.

"על עשבים יבשים" הוא סרטו החדש של הבימאי הטורקי עטור הפרסים נורי בילגה ג'ילן, מי שחתום על יצירות מופת כגון "היו זמנים באנטוליה", "שנת חורף" ו"עץ האגס הפראי". הפעם הוא מביים דרמה: סאמט, מורה צעיר לאמנות, נמצא בשלב הסיום של השיבוץ שלו בכפר נידח באנטוליה. הוא חולם לעבור לאיסטנבול - למרות קשר שהוא מפתח עם מורה יפה שעברה לאזור. כשהוא מגלה להפתעתו שאחת התלמידות האהובות עליו מאשימה אותו בהתעללות, נדמה שהחלום להימלט מהנופים המושלגים של הכפר לטובת העיר המודרנית נמצא בסכנה.

סרט מומלץ לצפייה נוסף הוא "בלאגה לומדת לקח" של הבימאי הנודע סטפן קומנדרייב המתאר את המציאות החברתית האכזרית בבולגריה של הקפיטליזם הפראי.

בלאגה היא מורה בפנסיה בת שבעים שזה עתה איבדה את בעלה. יום אחד נופלת בלאגה קורבן לתרמית טלפונית ומאבדת את כל חסכוניותיה: אין לה כסף לקבור את בעלה כפי שרצתה ואין דרך לקבל חזרה את הכסף שנגנב. היא על סף ייאוש כשהיא מקבלת הצעה מפתה אך חשודה.

הסרט האוקראיני "הכפר" מגיע לחיפה מפסטיבל לוקרנו, שם זכה בפרסי הבימוי והביקורת. הבימאית מריאנה ורודה מגישה בסרטה הארוך הראשון סיפור מלנכולי על עברה הסובייטי של המדינה. הנופים של אזור הכפר האוקראיני, מושלגים וצחיחים, מיטיבים לשקף את מצבו הנפשי של אנטולי, גיבור הסרט.

יוסי אבו

שבוע עיר / לריסה מילר

חתן קל"ב / לורן מילק

בן 36
עיראקי משני הצדדים
יש לו לשון סקסית
לבן פנוי ללפי
מזל סרטן
יש לו סרטונים ביד
אין לו ילדים
יש לו גט טקסי
12 דקות אני אצלו
מתחתנים
על הכרסה הנעימה שלו

מתוך ספרה "תפילה בהנף" שיראה אור בקרוב בהוצאת פרדס

חתן "על עשבים יבשים"

פסטיבל הסרטים הבינלאומי חיפה, ה-39 במספר, יפתח השבוע (28.9) ויתקיים במהלך חול המועד סוכות. הסרט "דאן דו בארי", סרט הפתיחה של פסטיבל כאן 2023, יפתח את הפסטיבל.

במסגרת תחרות הקולנוע הישראלי ישתתפו השנה שבעה סרטים עלילתיים חדשים. גם במסגרת תחרות הקולנוע הישראלי התיעודי יוקרנו שבעה סרטים חדשים, ושלושה סרטים תיעודיים נוספים יוקרנו מחוץ לתחרות. אחד המסקרנים בין הסרטים התיעודיים הוא "האדם השלישי" (ישראל, 2023, בימוי: עדי עדואן). במרכז הסרט - השחקן הוותיק מכרם ח'ורי בוחן את חייו ואת עבודתו. הדמויות המגוונות שגילם ח'ורי במהלך הקריירה שלו מקבלות חיים חדשים על המסך.

סדנא בגדה השמאלית בתל-אביב

אמנות ככלי מהפכני

בתשעת החודשים האחרונים יצאו המונים להפגין נגד ההפיכה המשטרית של שלטון הימין ולפעמים יותר מפעם בשבוע. המערכה נגד ההפיכה לימדה רבות על דרכי המאבק ובכלל זאת על החשיבות והכוח של דימויים. הכרזה שכולם יעצרו לצלם תעביר מסר לאלפים; בובת המחאה שנכנסה לכל כתבת טלוויזיה על המחאה קבעה תודעה ציבורית. מה יהיה הדימוי המהפכני הבא שלנו? ביום חמישי (5.10) בשעה 20:00 תתקיים בגדה השמאלית (אחד העם 70, ת"א) סדנת שיחה, התבוננות משותפת בשקופיות, ולמידת מתהליך היצירה עם האמן הפוליטי תומר טולדנו. "בואו עם ראש פתוח ומחשבות חתרניות", נמסר מהמארגנים.

עתירה לבג"ץ נגד חוק ועדות הקבלה

לדברי עו"ד בשארה, "הכנסת והממשלה ממשיכות להרחיב ולהעמיק מדיניות קרקע גזענית המנוגדת לעקרונות יסוד של המשפט הבינלאומי. יוזמי החוק הנוכחי אינם מסתירים את כוונתם לשכלל באמצעותו את הסגרציה ואת העליונות היהודית במרחב. ועדות הקבלה הפועלות בחסות החוק הזה מעניקות לקבוצה מצומצמת של בעלי אמצעים את הזכות לקבוע מי עוד ייהנה ממשאבי הקרקע שבשליטתם. מטרתם: להסדיר בחוק הדרה על רקע לאום".

יום ה', 5.10, בשעה 20:00 עם האמן תומר טולדנו

סניף חד"ש יפו

ערב זיכרון לחבר סאלח מסרי (אבו סעיד)

באירוע לציון שנה למותו, נציג ממורשתו העניפה וארוכת השנים של אבו סעיד, מהבנים היקרים של העיר יפו, של העם הפלסטיני ושל חד"ש יום חמישי, 28.9, 19:00, מועדון אלרביא, יפת 73

גלריית הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

עומר בן בסט \ בית הכרוב

אוצרות: דימיטרי מריינגוף

שעות ביקור: שישי-שבת 11:00-14:00

השבוע באתר "זו הדרך"

הישג לקומוניסטים בצרפת בבחירות לסנאט, גל שביתות בארצות הברית, הסכמים קיבוציים בקופ"ח מאוחדת, ועוד....

zoha.org.il

תשעה ארגוני חברה אזרחית עתרו השבוע לבג"ץ נגד "חוק ועדות הקבלה". זאת לאחר שהורחבה תחולתו בתיקון שאושר במושב האחרון של הכנסת. בין הארגונים העותרים: מרכז עדאלה, האגודה לזכויות האזרח, המרכז הערבי לתכנון אלטרנטיבי, הקשת הדמוקרטית המזרחית, במקום – מתכננים למען זכויות אדם, אחותי – למען נשים בישראל ואגודת יהודי אתיופיה.

התיקון החדש מצמצם את המגבלות שהוטלו על הפעלת ועדות קבלה. יתר-על-כן, בעוד חמש שנים יוכלו גם יישובים עד 1,000 בתי אב לקיים ועדות קבלה לתושבים. שרת ההתיישבות אורית סטרוק (הציונות הדתית) קידמה את הצעת החוק לבקשת ראשי המועצות האזוריות בגליל ובנגב וראשי התנועה הקיבוצית.

הצעת החוק זכתה לתמיכה רבה באופוזיציה. ח"כ זאב אלקין, תושב התנחלות בשטחים הכבושים ויו"ר סיעת המחנה הממלכתי, הסביר במליאת הכנסת את תמיכתו בחוק: "כל היכולת של התפתחות המגזר הכפרי במדינת ישראל תלויה בחוק הזה". גם חברי הכנסת גדעון סער ואלון שוסטר תמכו. ח"כ רם בן ברק הביע תמיכה, אך לא הצביע בעד החוק. על החוק נמתחה ביקורת חריפה מצד חברי הכנסת מחד"ש והעבודה. ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש-תע"ל) ציינה בדיון: "החוק הזה גזעני מהיום שבו נולד וכל תיקון בו נועד לגזען אותו יותר ממה שהיה עד עכשיו".

עתירות שהוגשו נגד ההסדר המקורי (2011), נדחו בבג"ץ בשנת 2014 על חודו של קול בעילה של חוסר בשלות: לדעת רוב השופטים לא ניתן היה לבסס שהחוק יוביל לאפליה אסורה היות שהוא טרם יושם. הארגונים שעותרים כעת לבג"ץ טוענים, כי היוזמה להרחיב את תחולת החוק נובעת מכך שהצליח להגשים את תכליתו המקורית הפסולה, שהיא למנוע מערבים להתגורר ביישובים שנועדו ליהודים.

דברים ברורים ברוח זו אמרו במהלך הדיונים בהכנת החוק בוועדה למיזמים ציבוריים בכנסת חברי האופוזיציה והקואליציה כאחד. "אנחנו עוסקים פה בחיזוק ההתיישבות היהודית בגליל ובפריפריה. זה העיסוק שאנחנו עוסקים ואנחנו צריכים להגיד את זה בקול גדול", אמר ח"כ מתן כהנא (המחנה הממלכתי). ח"כ אביחי בוארון (הליכוד) אף חידד באומרו: "אנחנו צריכים לאתגר את בית המשפט העליון ולהציב בפניו את התזה שבאיון בין דמוקרטי ליהודי אנחנו מטים את הכף כאן, במקרה הספציפי הזה, לכיוון היהודי בשם האינטרס הכולל של מדינת ישראל. ובשם החזון הכולל של העם היהודי".

הארגונים העותרים דורשים לבטל את החוק. באמצעות עו"ד סוהאד בשארה ממרכז עדאלה, נטען שמהות התיקונים לחוק, בצד המטרות הגלויות של יוזמיו ומקדמיו לאורך הליך החקיקה, מעידה על תכליתו הגזענית שהיא הדרה, הפרדה וייחוד המרחב. כל אלה מהווים לדעת העותרים תשתית רחבה המבססת פגיעה בזכויות יסוד, ואשר מאיינת את עילת חוסר הבשלות שעל פיה נדחו את העתירות נגד החוק במתכונתו הראשונית.

ח"ד 26205, ת"א 6126102, טל' 03-6293944, zohaderekh@gmail.com

אתר זו הדרך zoha.org.il מק"י: maki.org.il info@maki.org.il